

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 25.5.2016
COM(2016) 285 final

2016/0149 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuste kohta

(EMP-s kohaldatav tekst)

{SWD(2016) 166 final}

{SWD(2016) 167 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

1.1. Taustteave

ELi tarbijad ja e-jaemüüjad ei kasuta ühtset turgu täiel määral ära. 2014. aastal tegi vaid 15 % tarbijatest internetioste muudest ELi riikidest, kuigi 44 % tegi seda oma riigis; 2014. aastal toimus rohkem kui kolmveerand (84 %) internetimüügist müüja asukohariigis.¹ Euroopa Parlamendi uuringu hinnangul võiks täielikult toimiva digitaalse ühtse turu saavutamise võimalik panus Euroopa Liidu SKPs olla ligikaudu 415 miljardit eurot². Piiriülesest e-kaubandusest saadavat kasu hinnatakse 0,27 %-le SKPst³. Piiriülene e-kaubandus toob otsest kasu ka kodanikele ja ettevõtjatele, võimaldades neile laiemat kauba- ja teenusevalikut ning suuremast hinnakonkurentsist tulenevalt madalamaid hindu.

Muudest liikmesriikidest ostmata või sinna müümata jätmisel on arvukalt põhjusi. Komisjoni teatistes „Euroopa digitaalse ühtse turu strateegia“⁴ nähti ette mitmesugused meetmed, et parandada tarbijate ja ettevõtjate juurdepääsu veebis pakutavatele kaupadele ja teenustele kogu Euroopas. Nimetatud meetmed on järgmised: võitlemine põhjendamatult asukohapõhise diskrimineerimise ning muude alalisest elukohast või päritoluriigist sõltuvate diskrimineerimise vormidega⁵; kaupade internetipõhise ja muus vormis kaugmüügi ning digitaalse infosisu üleandmise tarbijalepingute normide edasine ühtlustamine; ning tarbijakaitsealase koostöö määruse läbivaatamine.

Komisjoni 2012. aasta teatistes e-kaubanduse kohta⁶ tehti kindlaks, et e-kaubanduse kasvu üks põhitegureid on internetist tellitud kaupade füüsilise kättetoimetamise parandamine. Seejärel sätestati 2013. aasta postipakkide kättetoimetamise tegevuskavas⁷ meetmed kolme järgmise eesmärgi täitmiseks: i) suurem läbipaistvus ja teave kõigile e-kaubanduse väärtusahelas osalejatele; ii) kättetoimetamislahenduste parem kättesaadavus, kvaliteet ja taskukohasus; ning iii) tõhusamad tarbijate kaebuste lahendamise ja kahju hüvitamise mehhanismid. Mõningaid edusamme on tehtud seoses i) teenuse kvaliteediga, sealhulgas universaalteenuse osutajate koostalitlusvõime algatusega ja neljanda standardimistaotlusega CENi tehnilisele komiteele TC33,1⁸ ning ii) teabe esitamisega tarbijatele, arendades Euroopa usaldusmärke internetis ostlemiseks⁹. Hindade läbipaistvuse ja tõhusama regulatiivse järelevalve valdkondades on vaja aga täiendavaid meetmeid, arvestades, et mõnel piiriülesel teenusel on jätkuvalt kõrge hind ning mitte kõigil riikide reguleerivatel asutustel ei ole pädevuste ja pakiteenuste määratluse erinevuste tõttu võimalik koguda pakiveoturgude arengu jälgimiseks

¹ Eurobaromeetri kiiruuring 413

² Euroopa Parlamendi uuringuteenistus, „Mapping the cost of Non-Europe, 2014-19“ („Euroopa mõõtmise puudumisest tulenevate kulude kaardistamine, 2014–2019“), 2015.

³ SWD(2015) 100 final.

⁴ COM(2015) 192 final.

⁵ http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/docs/dsm-communication_en.pdf

83,5 % klientidest, kes andsid komisjoni asukohapõhist diskrimineerimist käsitleva konsultatsiooni raames vastuse, leidsid, et asukohapõhine diskrimineerimine ei ole põhjendatud, kui piiriülene kättetoimetamine on hõlpsasti kasutatav ja klient on valmis tasuma täiendavate transpordikulude eest (<https://ec.europa.eu/digital-agenda>).

⁶ COM(2011) 942 final.

⁷ COM(2013) 886 final.

⁸ Standardimistaotlus on nähtud ette Euroopa standardimist käsitlevas ELi 2015. aasta töökavas – COM (2014) 500 final, 30.7.2014; selle vastuvõtmismenetlus on praegu pooleli.

⁹ Vt <http://www.emota.eu/#!/publications/c1351> ja <http://www.ecommerce-europe.eu/trustmark>.

vajalikke andmeid¹⁰. Euroopa praeguse postiteenuste õigusraamistiku, st direktiivi 97/67/EÜ kehtestamisel keskenduti selles peamiselt kiripostile ja enamik pakide kättetoimetamise teenuseid jäid väljapoole universaalteenuse ulatust¹¹, samas kui praegu moodustavad kirjad alla poole Euroopa postisektori tulust¹².

Tarbijad ja väikeettevõtted on andnud teada, et pakide kättetoimetamisega seotud probleemid, eeskätt kõrged hinnad, takistavad neil müümast suuremal määral muudesse liikmesriikidesse või ostmast sealt rohkem¹³. Uuringud näitavad, et universaalteenuse osutajate kehtestatud piiriüleised üldhinnad on sageli kolm kuni viis korda kõrgemad kui riigisiselised hinnad¹⁴ ning neid erinevusi ei saa põhjendada tööjõu- või muude kuludega sihtriigis. Näiliselt sarnaste lähteliikmesriikide hinnad on võrreldavate vahemaade puhul mõnikord märkimisväärselt erinevad, ilma et seda saaks põhjendada selgete kuluteguritega.

Postipakkide piiriülese kättetoimetamise kõrgetel hindadel on mitmesuguseid põhjusi. Esiteks on postipakkide piiriülese kättetoimetamise turule omased suhteliselt suured turule sisenemise tõkked (nt pöördumatud kulud). Need võivad piirata geograafiliselt ulatuslikku konkurentide turuletulekut, sest ettevõtjatel on suurte kättetoimetamisvõrgustike (ning korrapäraste või püsisteenuste) arendamisel suured püsikulud. Konkurentsi tekkides on selle keskmise suurte pakimahtudega saatjad, näiteks suuremad e-jaemüüjad, kes saavad pidada pakiveoettevõtjatega individuaalsete allahindluste alusel hinnaläbirääkimisi. Väiksemad jaemüüjad ja üksikud tarbijad (kes ei saada sageli piisavas mahus pakke, et saada individuaalselt läbi räägitud allahindlusi¹⁵) maksavad postipakkide piiriülese kättetoimetamise eest märkimisväärselt kõrgemaid üldhindu¹⁶ ning neid teenindavad vähemad ettevõtjad, eriti kõrvalistes piirkondades¹⁷, kus on isegi võimalik, et lisatasudeta teeb seda ainult universaalteenuse osutaja¹⁸.

¹⁰ Elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste ühendatud amet (BEREC) – Euroopa postiteenuseid reguleerivate asutuste töörühm (ERGP), „Price Transparency and regulatory oversight of cross-border parcels delivery, taking into account possible regulatory insights from the electronic communications sector“, („Postipakkide piiriülese kättetoimetamise hindade läbipaistvus ja regulatiivne järelevalve, võttes arvesse elektroonilise side sektori võimalikke õiguslikke põhimõtteid“), 2015.

¹¹ Pakiteenused ei kuulunud tavapäraselt ka reserveeritud valdkonda, nagu kirjateenused.

¹² Veel 2007. aastal langes kirisaadetiste arvele üle poole (52 %) Euroopa postisektori tulust. 2011. aastaks andis paki- ja kiirpostiteenuste segment sellest üle poole (52 %). WIK, „Main developments in the postal sector“, („Peamised arengusuundumused postisektoris“), 2013.

¹³ Euroopa Komisjoni tarbijauuring, milles tehakse kindlaks digitaalse ühtse turu peamised piiriüleised takistused ja millised on kõige probleemsemad valdkonnad, („Identifying the main cross-border obstacles to the DSM and where they matter most“), 2015. Eurobaromeetri 2013. aasta oktoobri eriuuring nr 398, milles jõuti järeldusele, et ligikaudu 40 % tarbijaid märgib, et kättetoimetamisega seotud probleemide tõttu hoiduvad nad internetis ostlemisest.

¹⁴ Saint Louis' ülikool (2015) „Econometric study on cross-border prices“ („Piiriüleste hindade ökonomeetriline uuring“).

¹⁵ Üle poole jaemüüjatest, kes andsid postipakkide piiriülest kättetoimetamist käsitleva komisjoni 2015. aasta avaliku konsultatsiooni raames vastuse ning kellest enamik olid VKEd, märkisid, et ei saa allahindlusi.

¹⁶ Saint Louis' ülikooli uuringus leiti, et universaalteenuse osutajate kehtestatud piiriüleised üldhinnad on sageli kolm kuni viis korda kõrgemad kui riigisiselised hinnad. Kuigi neist üldhindadest võidakse asjakohaste tingimuste täitmise korral teha mõnikord allahindlusi, oleksid need siiski võrdlemisi kõrgemad kui individuaalselt läbiräägitud tariifid.

¹⁷ FTI 2011 uuringus „Intra-community cross-border parcel delivery“ („Ühendusesisene piiriülene pakide kättetoimetamine“), jõuti järeldusele, et postipakkide kättetoimetamise turg on kahetasandiline, eeskätt väikese rahvastikutihedusega piirkondades, kus väikestel ja harvadel saatjatel puudub riiklike postiettevõtjate ja kõrgete hindade maksmise kõrval alternatiiv, samas kui suurte saatjate puhul osutus turg konkurentsi pakkuvaks.

¹⁸ Näiteks DHL nõuab Soomes kõrvalistesse piirkondadesse viimise või sealt toomise eest 20,00 eurot (või 0,30 eurot kilogrammi kohta selle ületamisel). UPS nõuab Amsterdamist Den Burgi (Texeli saar)

Teiseks tekitab ebatõhus, ebajärjekindel või olematu regulatiivne järelevalve ühtse turu jaoks takistusi. Riikide erisugused õigusraamistikud ja direktiivi 97/67/EÜ erisugune kohaldamine liikmesriikides on toonud kaasa olukorra, kus paljudel riikide reguleerivatel asutustel on postipakkide piiriülese kättetoimetamise turu jälgimiseks piiratud volitused. Seepärast puudub neil võimalike turutõrgete ja õiguslike probleemide kindlakstegemiseks vajalik teave. Ka postivaldkonna regulatiivse keskkonna killustatus muudab olukorra postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuse osutajate jaoks keerukaks.

Kolmandaks on pidevalt puudu teavet postipakkide kättetoimetamise turu kohta, sealhulgas olemasolevate pakiveoteenuste, teenuseosutajate ja hindade kohta. Suur hulk ettevõtteid ja üksikisikuid teab üksnes mõnda ettevõtjat, keda nad võiksid kasutada ja kasutab sageli vaikumisi universaalteenuste osutajat. See muudab uute ettevõtjate jaoks turuosa hõivamise veelgi keerukamaks ja vähendab konkurentsivõimet olemasolevatele ettevõtjatele, mistõttu on neil teenuse kvaliteedi parandamiseks vähem motivatsiooni ja tekib hinnatõus. Teabepuuduse probleemi lahendamiseks kasutab komisjon COSME rahastust¹⁹, et toetada pakiveoteenuste teabeplatvormi väljatöötamist. See aitab e-jaemüüjatel olla pakivedude võimalikest alternatiividest rohkem teadlik ja teha paremaid valikuid. Eeldatavasti arendatakse platvormiga keskpikas perspektiivis ka vahendeid, millega võimaldada väiksematel saatjatel ühendada oma saadetisi ja olla seega madalamate hindade tasumiseks sobivad. Komisjoni vastavale veebisaidile, mis luuakse käesoleva määruse sätete alusel, lisatakse selle platvormi konkreetne link.

Mõni e-jaemüüja nõuab klientidelt kättetoimetamise eest rohkem kui nad ise tasuvad²⁰. Lisatasud osutuvad suuremaks, kui saadetakse muudesse riikidesse või kõrvalistesse piirkondadesse või ääremaadele riigi piires, näiteks saarte puhul. Kuigi mõni pakiveoteetvõtja on nõuab kõrvalisematesse piirkondadesse toimetamisel küll kõrgemaid hindu, ei ole see nii kõigil juhtudel: enamik universaalteenuse osutajatest on kehtestanud oma riigi territooriumil ühtse tariifi²¹.

1.2. Eesmärgid

Käesoleva määruse üldine eesmärk on käsitleda postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenustega seotud konkreetseid küsimusi; seega täiendab määrus eelnevalt kirjeldatud tööstusalast, reguleerivat ja standardimistegevust. See tugineb ka direktiivis 97/67/EÜ²² (mida on muudetud direktiiviga 2002/39/EÜ²³ ja direktiiviga 2008/6/EÜ²⁴) (edaspidi „direktiiv 97/67/EÜ“) ettenähtud normidele postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuste kohta ning täiendab neid.

¹⁹ saatmise eest 30 % rohkem kui Rotterdamist Amsterdamis saatmise eest. Enamik universaalteenuse osutajatest on määranud kogu riigi territooriumil ühtse tariifi, st sama hinna.

²⁰ <http://ec.europa.eu/growth/smes/cosme/>.

²¹ Vt näiteks Copenhagen Economics, „Principles of e-commerce delivery prices“ („E-kaubanduse pakiveohindade põhimõtted“), 2016.

²² Eranditeks on La Poste (Prantsusmaa), millel on nn *outré mer*-tariif, ning Correos (Hispaania), millel on samad tariifid poolsaare ja Baleaari saarte jaoks ning eraldi tariifid Kanaari saarte, Ceuta, Melilla ja Andorra jaoks.

²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (EÜT L 015, 21.1.1998, lk 14–25).

²⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/39/EÜ, millega muudetakse direktiivi 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste konkurentsile avamise jätkamise kohta (EÜT L 176, 5.7.2002, lk 21–25).

²⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta direktiiv 2008/6/EÜ, millega muudetakse direktiivi 97/67/EÜ seoses ühenduse postiteenuste siseturu rajamise lõpuleviimisega (ELT L 52, 27.2.2008, lk 3–20).

Käesoleva ettepaneku konkreetset eesmärgid on

1) tõhustada turgude toimimist, a) muutes postipakiturude regulatiivse järelevalve tõhusamaks ja järjekindlamaks ning b) soodustades konkurentsi, ja

2) suurendada tariifide läbipaistvust, et a) vähendada tariifide põhjendamatu erinevust ja b) vähendada üksikisikute ja väikeettevõtjate tasutavaid tariife, eeskätt kõrvalistes piirkondades.

Nende konkreetsete eesmärkidega toetatakse digitaalse ühtse turu laiemaid eesmärke suurendada piiriülest e-kaubandust ja e-kaasatust.

1.3. Poliitiline taust

Digitaalsete kaupade ja teenuste internetipõhise kättesaadavuse parandamine on üks kolmest sambast, millele tugineb digitaalse ühtse turu strateegia – mis on Junckeri juhitud komisjoni üks kümnest prioriteedist. Komisjon võttis digitaalse ühtse turu strateegias kohustuse võtta 2016. aasta esimeses pooles meetmed, et suurendada hindade läbipaistvust ja postipakkide piiriülese kättetoimetamise regulatiivset järelevalvet.

25.–26. juunil 2015 toimunud kohtumisel toetas Euroopa Ülemkogu digitaalse ühtse turu strateegiat ning kinnitas, et seda tuleks kasutada kaasava majanduskasvu edendamiseks kõigis ELi piirkondades.

Telekommunikatsiooniministrid arutasid digitaalse ühtse turu strateegiat 11.–12. juunil 2015 toimunud transpordi, telekommunikatsiooni ja energeetika nõukogu kohtumisel. Nad pidasid kiiduväärseks selle eesmärke ja kordasid, kui oluline on, et digitaalmajandus soodustaks töökohtade loomist ja majanduskasvu ning edendaks ELi konkurentsivõimet. Toonitati vajadust muuta postipakkide kättetoimetamise hinnad kogu ELis läbipaistvamaks.

Oma dokumendis ettevalmistuste kohta digitaalse ühtse turu aktiks²⁵ rõhutas Euroopa Parlament, et kättesaadavad, taskukohased, tõhusad ja kvaliteetsed kättetoimetamisteenused on oluline eeldus piiriülese e-kaubanduse edenemiseks. Parlament toetas ka meetmeid, mille eesmärk on parandada hindade läbipaistvust, ning regulatiivset järelevalvet, millega edendatakse pakkide piiriülese kättetoimetamise turu tõrgeteta toimimist.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

2.1. Sidusrühmade seisukohad

Komisjon korraldas 2015. aasta maist augustini postipakkide piiriülese kättetoimetamise teemal avaliku konsultatsiooni, mille raames laekus 361 vastust. Kättetoimetamisega seotud peamised probleemid, millest tarbijad teada andsid, olid kättetoimetamise kuupäeva ja ajaga seotud ebakindlus või valikuvõimaluse puudumine, sellele järgnesid hinnad. Rohkem kui kaks kolmandikku tarbijatest, kes olid kaalunud internetis ostu tegemist, kuid seejärel loobusid sellest kättetoimetamisega seotud probleemide pärast, tegid seda kättetoimetamise kõrge hinna tõttu. Eriti suure tõenäosusega ei olnud pakiveoteenuste hindadega rahul väiksemad ettevõtted. Riiklikud postiettevõtjad pidasid peamiseks pakiveoteenuseid parandavaks teguriks süsteemi koostalitlusvõimet, samas kui suur hulk muid pakiveoteetvõtjaid märkis, et suurem konkurents tooks kaasa edusamme²⁶. Konsultatsiooni käigus laekunud vastused olid kooskõlas mitmesuguste uuringutulemustega²⁷.

²⁵ 2015/2147 (INI).

²⁶ Lisateave konsulteerimise kohta:

Seminaril, mis korraldati eesmärgiga tähistada 18 kuu möödumist 2013. aasta postipakkide kättetoimetamise tegevuskava avaldamisest, selgitasid e-jaemüüjad, et kuigi nende arvates on pakutavad pakiveoteenused paranenud, on palju veel teha. Konkreetsete probleemidena toodi esile piiriülese kättetoimetamise ja tagastamise kõrgeid tariife ning eri pakiveoettevõtjate vähene koostalitlusvõime, nende vahetamise keerukus ja kasutamiskihtsuse puudumine. Postidirektiivi komitee 2015. aasta juunis toimunud kohtumisel anti teada riikide reguleerivate asutuste erisugusest suhtumisest postipakkide kättetoimetamise turgu ning postidirektiivi komitee varasemaid kohtumisi on kasutatud ka selleks, et arutada postipakkide piiriülese kättetoimetamise turgu pärast 2012. aasta roheline raamatu vastuvõtmist.

2.2. Eksperdiarvamused

Ettevõtte FTI Consulting²⁸ leidis tõendeid selle kohta, et väikeste harvade saatjatega seotud piiriülesel postipakkide turul on universaalteenuse osutajatel turujõud. Organisatsioon Copenhagen Economics²⁹ tegi kindlaks, et piiriülese pakiveo hinnad olid sageli kolm kuni viis korda kõrgemad kui vastavad riigisisised hinnad. Saint Louis' ülikool jõudis järeldusele, et universaalteenuse osutajate avaldatud piiriüleste postipakkide hinnad (mida tasuvad üksikisikud ja väikeettevõtjad) olid peaaegu viis korda kõrgemad kui vastavad riigisisised hinnad ning et tööjõu- või muud kulud sihtriigis ei paista piiriülest hinnavahet statistiliselt mõjutavat³⁰.

Euroopa postiteenuseid reguleerivate asutuste töörühm (ERGP) on analüüsinud arvukaid postipakkide piiriülese kättetoimetamisega seotud probleeme, sealhulgas õiguskorda,³¹ turu iseloomu ja konkurentsi toimimist³² ning turuanalüüsi.³³ 2015. aastal moodustati elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste ühendatud ameti (BEREC) kõrvale ühine töörühm, et uurida, kas elektroonilise side sektori regulatiivsed põhimõtted võiks võtta üle postipakisektorisse.³⁴ Antwerpeni ülikooli uuringus on täheldatud, et ELi postipakituru kohta puuduvad andmed.³⁵

2.3. Kavandatud määruse mõju hindamine

Kooskõlas parema õigusloome poliitikaga korraldasid komisjoni talitused poliitikavariantide mõju hindamise.

Analüüsiti viit poliitikavariantide rühma. Lisameetmed, mille tulemusena ühendaksid väikesed jaemüüjad oma pakimahud, lükati tagasi, sest eeldatavasti arendatakse seda võimalust väikeste jaemüüjate jaoks COSME vahenditest rahastatava teabeplatvormiga. Hindade reguleerimine lükati poliitikavariandina tagasi, sest sellega võidakse tekitada keerulises turukeskkonnas konkurentsimoonutusi, arvestades eeskätt puuduvaid õigus- ja turualaseid teadmisi sektorist. ERGP-BERECi ühisaruanne kinnitab, et lisaks esineb telekommunikatsioonisektori ja postipakisektori vahel märkimisväärsed erinevusi, näiteks kulustruktuurides. Tagasi lükati ka algse stsenaariumi säilitamine, sest senise tegevusega ei ole kaasnenud postipakkide piiriüleste teenuste taskukohasuse ega regulatiivse järelevalve paranemist.

http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/newsroom/cf/itemdetail.cfm?item_id=8169.

²⁷ Vt näiteks Eurobaromeetri kiiruuring nr 413 ja digitaalse ühtse turu tarbijauuring.

²⁸ FTI Consulting (2011).

²⁹ Copenhagen Economics (2013) „E-commerce and delivery“ („E-kaubandus ja kättetoimetamine“).

³⁰ Saint Louis' ülikool (2015).

³¹ ERGP (15) 28.

³² ERGP (14) 26.

³³ ERGP (13) 37.

³⁴ ERGP PL (15) 32.

³⁵ Antwerpeni ülikool, „Cross-border parcel logistics“ („Piiriülene postipakkide logistika“), 2015.

Jäädi kahe poliitikavariandi rühma juurde, keskendudes hindade läbipaistvusele ja regulatiivsele järelevalvele. Idee muuta postiettevõtjate ja suuremate e-jaemüüjate individuaalselt läbi räägitavad hinnad läbipaistvamaks³⁶ lükati tagasi, sest suuremad saatjad võivad kasutada ära soodus- ja välja kaubeldud tariife. Loobuti ka e-jaemüüjate kohustusest avalikustada hinnad, mida nad tasuvad pakiveoettevõtjatele. Halduskoormuse ning investeringutele ja innovatsioonile avaldatava võimaliku ebasoodsa mõju tõttu lükati tagasi idee kohustada kõiki ettevõtjaid andma kõikidest hinnamuutustest riikide reguleerivatele asutustele eelnevalt teada.

Mõjuhinnaangus soovitati meetmepaketti, millega suurendada universaalteenuse osutajate tariifide läbipaistvust ja tugevdada kõikide pakiveoettevõtjate regulatiivset järelevalvet ning täiendada nii laiaulatuslikumat tööd piiriüleste kättetoimetamisteenuste kvaliteedi ja juurdepääsetavuse parandamiseks³⁷.

Eelistatavatel poliitikavariantidel ei oleks otsest ega kaudset negatiivset sotsiaalset mõju. Kaudselt avaldaks piiriülese kättetoimetamise hindade suuremast taskukohasusest tulenev suurem e-kaubandus majanduskasvule ja töökohtade loomisele ning tarbijate heaolule positiivset mõju, eriti äärealadel elavate ebasoodsas olukorras teenusekasutajate jaoks.

Ühtegi otsest keskkonnamõju ei ole ette näha. Kaudselt võib hindade suuremast läbipaistvusest tulenev turgude suurem tõhusus tasakaalustada võimalikud negatiivsed keskkonnamõjud (nt sõidukite suurem heide) positiivsete mõjudega (nt veoste ühendamise). Ühtegi negatiivset mõju põhiõigustele ei ole ette näha.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

3.1. Õiguslik alus

Ettepanek põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklil 114, kuna selles käsitletakse postipakkide kättetoimetamise teenuste siseturgu ja selle toimimist.

3.2. Subsidiaarsus

Kehtivat õigusraamistikku (direktiiv 97/67/EÜ) ei ole rakendatud viisil, mis võimaldaks kogu Euroopa Liidus kasutada lisaks universaalsetele postiteenustele taskukohaseid postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuseid³⁸. Piiriülene pakivedu hõlmab oma olemuselt kättetoimetamisteenuseid mitmes liikmesriigis ja seepärast ei saa seda jälgida riikide reguleerivad asutused, kes tegutsevad üksteisest sõltumatult ja kel puudub teave kättetoimetamiskulu kohta teises liikmesriigis, näiteks lõpphindade kohta, mida sihtliikmesriigi ettevõtja nõuab lähteliikmesriigi ettevõtjalt. Probleemi peamiste põhjustega tegelemiseks on vaja liidu tasandi meetmeid. Riikide reguleerivate asutuste ülesanne on asjaomase liikmesriigi turutingimusi arvesse võttes hinnata, kas piiriülesed teenused on taskukohased.

Lisaks tekitavad pakiveoettevõtjate regulatiivset järelevalvet reguleerivad siseriiklike eeskirjade erinevused, mis ei sobi sellisel kujul kokku direktiiviga 97/67/EÜ, õiguskindlusetust ja loovad postiteenuste ühtse turu jaoks takistusi. Liidu tasandil on vaja võtta meetmed, et sätestada miinimumnõuded kõikide postiettevõtjate regulatiivseks

³⁶ See poliitikavariant lükati tagasi ka seepärast, et see nõuaks kaubanduslikult tundliku teabe avalikustamist, mis võtaks konkurentsilt selle kasuliku mõju.

³⁷ Mõju hindamise dokumendid on kättesaadavad aadressil http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

³⁸ Isegi universaalteenuse juurde kuuluvate postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuste puhul on väljendatud muret, et need teenused ei ole taskukohased postiteenuste direktiivi artikli 12 tähenduses.

järelevalveks kogu liidus ning hoida sel viisil ära regulatiivne killustatus³⁹. Järgitakse subsidiaarsuse põhimõtet, sest liidu sekkumine on vajalik siseturu konkreetsete tõkete kõrvaldamiseks.

3.3. Proportsionaalsus

Käesoleva määrusega kavandatavad liidu meetmed piirduvad sellega, mis on vajalik taotletavate eesmärkide saavutamiseks. Pakiveoettevõtjate isereguleerimine ei ole toonud kaasa muutusi regulatiivses järelevalves, tariifide läbipaistvuses ega postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuste taskukohasuse tuntavat paranemist väikeste pakimahtudega saatjate jaoks.

Meetmed tariifide läbipaistvuse suurendamiseks on proportsionaalsed, sest need on piiratud ja peamiselt keskendunud tõendatult piiratud valikuga turusegmentidele, mis koos postipakkide piiriülese kättetoimetamise turgude struktuursete joontega (nt suured pöördumatud kulud, mastaabisääst) tähendavad väikeste pakimahtudega saatjate jaoks piiriüleste kättetoimetamisteenuste kõrgeid hindu. Hindade läbipaistvuse meede ei hõlma individuaalseid kaubanduslikult läbiräägitud hindu, mida kasutavad peamiselt suuremad jaemüüjad (ja mida pakuvad ka muud ettevõtjad kui universaalteenuse osutajad), kuigi konkurentsi järelkontrollid hõlmavad jätkuvalt kõiki ettevõtjaid ja turusegmente. Postipakid, mis on hõlmatud universaalteenuse osutamise kohustusega, mille kohaselt peavad tariifid olema taskukohased, kuludele orienteeritud, läbipaistvad ja mittediskrimineerivad, erinevad liikmesriigiti ning seega ei saa neid teenuseid liidu lõikes otseselt võrrelda ning direktiivi 97/67/EÜ jõustamine ei viiks soovitud tulemuseni.

Väike- ja mikroettevõtjad (vähem kui 50 töötajaga pakiveoettevõtjad), mis tegutsevad vaid ühes liikmesriigis, on sellest vabastatud, et minimeerida halduskoormust, mis langeks kõige väiksematele ettevõtetele, kes ei tegutse piiriüleselt. Meetme kohaldamisalasse jäävate ettevõtjate jaoks suurendab käesolev määrus õiguslike kohustustega seotud kindlust ja hoiab liidus ära killustatuse.

3.4. Vahendi valik

Komisjon teeb ettepaneku võtta vastu määrus, kuna see tagab ühtse turu tõkete kõrvaldamise, täiendades postiteenuste kehtivat õigusraamistikku. See hõlmab eelkõige konkreetseid vahetult kohaldatavaid kohustusi riikide reguleerivate asutuste ja pakiveoettevõtjate jaoks; lisaks hõlmab see Euroopa tasandi mehhanismi, millega kehtestada postipakkide piiriülese kättetoimetamise tariifide läbipaistvus ja hinnata nende taskukohasust. Peale selle võimaldatakse määrusega kiiret tegutsemist ja minimeeritakse liikmesriikide jaoks ülevõtmisega seotud halduskoormust, ennetades samas edasist õiguslikku killustumist, mida võivad tekitada muud õiguslikud vahendid (nt direktiiv).

3.5. Ettepaneku struktuur ning peamised õigused ja kohustused

Reguleerimisese ja kohaldamisala, mõisted (artiklid 1 ja 2)

Artiklid 1 ja 2 sisaldavad üldsätteid reguleerimiseseme ja kohaldamisala kohta, sealhulgas asjakohaseid mõisteid. Mõisted täiendavad direktiivi 97/67/EÜ artiklis 2 esitatud mõisteid postipakkide osas; need on täielikus kooskõlas direktiivis ettenähtud mõistetega. Ülemaailmse Postiliidu vastuvõetud asjakohaste sätete kohaselt kasutatakse lõpphindade mõistet, et

³⁹

Näiteks riikide reguleerivad asutused, kes rakendavad eri meetmeid, millega kehtestatakse suurem koormus postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajatele, kes peavad vastama oluliselt erinevatele andmetaotlustele igas liikmesriigis, kus nad tegutsevad.

hõlmata nii lõppmaksed (mis kehtivad kirjavposti puhul⁴⁰) kui ka sissetuleva maaposti tariife (mis kehtivad postipakkide puhul⁴¹). Kooskõlas postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajate ja liikmesriikide asjakohaste tavade ja kaesoleva määruse kohaldamisalas hõlmatud maksimaalselt 31,5 kg kaaluvad postipakid Seepärast ei kohaldata kaesolevat määrust logistika suhtes; lisaks ei kohaldata seda transpordi suhtes eraldiseisvalt, st kui see ei toimu koos kogumise, sorteerimise või jaotamisega⁴². Täielikus kooskõlas ka direktiivi 97/67/EÜ vastavate sätetega, eriti artikli 2 punktidega 1 ja 1a⁴³ puudub nõue, et kõik artikli 2 lõigus 2, täpsemalt punktide a ja b kohased tegevused toimuksid kumulatiivselt.

Teabe esitamine (artikkel 3)

Selle sättega täpsustatakse, et teabe esitamine riikide reguleerivatele asutustele kehtib kõikide postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajate suhtes, kel on rohkem kui 50 töötajat ning kes tegutsevad mitmes liikmesriigis. Sellega kohustatakse riikide reguleerivaid asutusi jälgima turgu ja koguma teatavaid statistilisi andmeid. Lisaks mitmes liikmesriigis tegutsevatele ja seega piiriüleseid teenuseid osutavatele ettevõtjatele oleksid hõlmatud üksnes suuremad ettevõtjad eesmärgiga tagada, et riikide reguleerivatele asutustele on e-kaubanduses kasutatavate postipakkide hulga kohta põhjandmed. Sättega kohustatakse kõiki rohkem kui 50 töötajaga postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajaid esitama igal aastal teatud teabe. Eesmärk on ühendada ja täpsustada praegu killustatud regulatiivsed pädevused ning tugineda olemasolevale parimale tavale. Lisaks teenivad need ühtsemad kohustused ka üleeuroopaliste postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajate huve – praegu saavad nad eri liikmesriikidest erisuguseid teabenõudeid. Kuigi põhiline nõutav teave on määratletud artiklis 3, võetakse vorm vastu rakendusaktiga. Sellega seoses peaks ERGP pakkuma tehnilisi nõuandeid ning komisjon peaks kehtestama vormi.

Tariifide ja lõpphindade läbipaistvus (artikkel 4 ja lisa)

Artikli 4 lõige 1 sisaldab üksnes universaalteenuse osutajatele ettenähtud kohustust esitada igal aastal (hiljemalt 31. jaanuariks) riigi reguleerivale asutusele avalik nimekirj, mis sisaldab iga kalendriaasta 1. jaanuaril lisas esitatud konkreetsete teenuste suhtes kohaldatavaid tariife. Lisas esitatud 15 postisaadetist, mida pakuvad universaalteenuse osutajad, on individuaalsete klientide ja väikeettevõtjate jaoks kõige olulisemad ja kasutatavamad. Muud postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajad ei kuulu selle sihtotstarbelise sätte kohaldamisalasse, võttes arvesse ka asjaolu, et nad keskenduvad põhimõtteliselt teistsugustele turusegmentidele (täpsemalt ettevõtetevahelistele teenustele ja suurematele e-jaemüüjatele). Kuigi kõik universaalteenuse osutajad ei pruugi pakkuda kõiki lisa punktides a–o nimetatud postisaadetisi, sisaldab loetelu kõige olulisemaid postisaadetisi (v.a kiirpostisaadetised), mida kasutatakse riigisisese ja piiriülese e-kaubanduses ning mis on põhimõtteliselt kättesaadavad kõikide liidu kodanike jaoks, olenemata nende asukohast. Riikide reguleerivatele asutustele tariifide kohta korrapärase teabe esitamine pakub vaieldamatuid andmeid a) avaldamiseks komisjoni hallataval asjakohasel veebisaidil ning b) nende asutuste korraldatavaks artikli 5 kohaseks taskukohasuse hindamiseks.

See kohustus piirdub tariifide avaliku nimekirjaga ega hõlma seega soodustariife ega individuaalselt läbi räägitud tariife (milles lähtutakse kaubanduslikest kaalutlustest).

⁴⁰ Ülemaailmse Postiliidu konventsiooni artikkel 29.

⁴¹ Ülemaailmse Postiliidu konventsiooni artiklid 35, 36.

⁴² Vt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/6/EÜ (millega muudetakse direktiivi 97/67/EÜ) põhjendus 17 (ELT L 52, 27.2.2009, lk 5).

⁴³ Vt kohtujurist Jääskineni arvamus kohtuasjas C-148/10, DHL International NV, varem Express Line NV, EU:C:2011:351, punkt 59.

Komisjon avaldab tariifid iga kalendriaasta 30. aprilliks komisjoni EUROPA veebisaidi vastavas rubriigis. Veebisait ei ole kaubanduslik ja selle esmane eesmärk ei ole hõlmata muudelt teenuseosutajatelt, sealhulgas kiirpostiteenuste osutajatelt saadud andmeid. Muud kättetoimetamise teenuse osutajad kui universaalteenuse osutajad võivad aga samuti lasta vabatahtlikult lisada oma kättetoimetamisteenuste tariifid veebisaidile, kuni asjaomased kättetoimetamisteenused on võrreldavad ja ning kättetoimetamine hõlmab saaja elukohta või ruume ning kuni täidetud on muud kohaldatavad kriteeriumid (vt ka põhjendus 14).

Lisaks peaksid universaalteenuse osutajad artikli 4 lõigete 3 ja 4 kohaselt esitama igal aastal riigi reguleerivatele asutustele – ja omakorda komisjonile – oma lõpphinnad (st lähtekoha universaalteenuse osutaja maksed sihtkoha universaalteenuse osutajale kulude eest, mis kaasnevad piiriüleste saadetiste transpordi, sorteerimise ja jaotamise eest sihtliikmesriigis). Kuna need andmed on kaubanduslikult tundlikud, ei tehta neid avalikuks ja need kujutavad endast üksnes üldtariifide lähteandmeid. Sellegipoolest on ülioluline, et lõpphinnad oleksid riikide reguleerivatele asutustele ja komisjonile juurdepääsetavad ja teada, sest need annavad vajalikku teavet artikli 5 kohaseks taskukohasuse hindamiseks. Nii tariifide kui ka lõpphindade esitamisega kaasneb universaalteenuse osutaja jaoks väga väike halduskoormus.

Tariifide taskukohasuse hindamine (artikkel 5)

Artikli 5 lõike 1 eesmärk on kohustada riikide reguleerivaid asutusi hindama objektiivsete tegurite alusel, kui taskukohased on artikli 4 lõike 1 kohaselt esitatud universaalteenuse osutajate tariifid. Selle hindamise kõige üldisemate ja olulisemate lähteandmete aluseks on punktides a–c esitatud mittetäielik loetelu. Need hõlmavad ühiseid kriteeriume, nagu lähte- ja sihtkoha universaalteenuse osutajate riigisisest tariifid või lõpphindade määr. Neid võidakse täiendada muude kriteeriumidega, mis on asjaomaste tariifide põhjendamise seisukohalt eriti olulised, nagu konkreetsed transpordi- või kohaletoimetamiskulud või kättetoimetamisteenuse osutajate vahelised kahepoolsed pakimahud. Kui riigi reguleeriv asutus jõuab järeldusele, et postipakkide piiriülese kättetoimetamise tariifid ei ole taskukohased, palub ta asjaomaselt postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajalt lisateavet ja/või selgitust. Kehtestatud tähtajad on funktsionaalsed ja nende eesmärk on hoida ära teabe või selgituse esitamisega viivitamine (lõiked 1, 3 ja 4). Kooskõlas artikli 5 lõikega 4 edastatakse hinnang vajaduse korral koos selgitusega mitte üksnes komisjonile, vaid ka muudele riikide reguleerivatele asutustele. Lisaks tuleks hinnang edastada ka konkurentsioiguse rakendamise eest vastutavatele asjakohastele asutustele, kes on samamoodi seotud konfidentsiaalsuskohustustega. Selline suurem läbipaistvus peaks tekitama märkimisväärse surve muuta tariife, mis on oluliselt kõrgemad ja mida võib lugeda mittetaskukohaseks või isegi takistavaks. Kogu liitu hõlmav läbipaistvus peaks olema tagatud artikli 5 lõikega 4, millega nähakse ette, et komisjon avaldab samal asjakohasel veebisaidil hinnangute ja selgituste mittekonfidentsiaalse versiooni, mille asjakohased riikide reguleerivad asutused peaksid komisjonile esitama. See avaldamine võimaldaks kõikidel huvitatud pooltel, sealhulgas tarbijakaitseõiguse rakendamise eest vastutavatel asutustel olla sellest küsimusest korrapäraselt informeeritud.

Direktiivi 97/67/EÜ artiklis 12 sätestatud regulatiivsed taskukohasuse, kuludele suunatuse, läbipaistvuse ja mittediskrimineerimise põhimõtted kehtivad üksnes postipakkide (ja kirjade) suhtes, mis on hõlmatud universaalteenuse osutamise kohustusega. Riikide reguleerivad asutused peaksid tagama, et universaalteenuste tariifid on nende põhimõtetega kooskõlas. Riikide reguleerivad asutused peaksid aga keskenduma rohkem siseturgudele kui piiriülestele turgudele, sealhulgas teenuste taskukohasuse tagamisel universaalteenuse raames. Seepärast laiendatakse nimetatud artikliga sõnaselgelt riikide reguleerivate asutuste teostatavat regulatiivset järelevalvet universaalteenuste osutaja pakutavale mitmele piiriülesele teenusele,

mis on suuresti sarnased, kuid mitte samaväärsed universaalteenuse pakkumise kohustusega kõikides liikmesriikides.

Läbipaistev ja mittediskrimineeriv piiriülene juurdepääsetavus (artikkel 6)

Artikkel 6 on suuresti nn REIMSi otsustes (mis on seotud mitmepoolsete piiriüleste kokkulepetega lõpphindade kohta, mille universaalteenuse osutajad on kehtestanud kirjadele/postipakkidele)⁴⁴ analüüsitud põhimõtete kodifitseerimine ning on ajendatud määruse 531/2012⁴⁵ artiklis 3 kehtestatud menetluslikest elementidest, mis on seotud juurdepääsuga rändlusteenuste hulgiturule. See peaks tagama õiguskindluse universaalteenuse osutajatele – kellele käesolev säte on suunatud – ning muudele postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajatele, kes võivad soovida juurdepääsu piiriülestele teenustele. Selles sättes ei käsitleta üldisi kättetoimetamise lõppetapi probleeme, mille suhtes kehtivad võimalikud siseriiklikud eeskirjad ja direktiivi 97/67/EÜ artikli 12 viies taane. Selles ei käsitleta ka konkreetseid probleeme seoses juurdepääsuga taristu teatavatele osadele, nagu on osutatud direktiivi 97/67/EÜ artiklis 11a. Õiguskindluse tagamiseks ning mittediskrimineerimise ja läbipaistvuse põhimõtete kohaldamiseks on vajalik anda konkureerivatele alternatiivsetele postiettevõtjatele võrdne juurdepääs mitmepoolse lõpphindade kokkuleppe osaliste (st universaalteenuse osutajad) suhtes kohaldatavatele lõpphindadele. Olenevalt juhtumipõhisest hindamisest võib olla põhjendatud, kui kolmandatest isikutest postiettevõtjate tasutavad lõpphinnad ületavad mõnel juhul universaalteenuse osutajate tasutavaid lõpphindu. Nii võib see olla juhul, kui pooled suudavad tõendada, et kokkuleppe sõlmimise, toimimise ja haldamise kulu, määramata postiettevõtjalt lähtuvate saadetiste vastuvõtmisest ja kohaletoimetamisest tingitud lisakulud ja muud sellised kulud ei ole hõlmatud lähtekoha ettevõtja tasutud lõpphindades. Juurdepääsupunkt on põhimõtteliselt universaalteenuse osutaja määratud riigisisene vahetuspunkt. Lisaks on oluline, et piiriülene juurdepääs peaks hõlmama kõiki seonduvaid võrgustikuelemente, olenemata kättetoimetamise lõppetapi juurdepääsu üldisest erinevusest, sealhulgas eriti tarkvara- ja teabeelemente (lõiked 2 ja 3) – sest need moodustavad praegu väljatöötatavate kokkulepete, nt Interconnecti ja muude sarnaste võimalike tulevaste kokkulepete lahutamatu osa.

Karistused (artikkel 7)

Tegemist on standardsättega, mille eesmärk on anda riikide reguleerivatele asutustele tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistusvõimalused juhuks, kui rikutakse ELi õigusakte.

Läbivaatamisklausel (artikkel 8)

Artikkel 8 sisaldab komisjonipoolse korrapärase läbivaatamise kohustust. See läbivaatamine hõlmab eeskätt nii otseselt määrusega seotud küsimusi (täpsemalt punktid a–c) kui ka muid postipakkide piiriülese kättetoimetamise kättesaadavuse, juurdepääsetavuse ja taskukohasuse parandamise meetmeid, mis on võetud 2013. aasta postipakkide kättetoimetamise tegevuskava raames (sealhulgas sektori algatused, standardimine jne.) ning millega täiendatakse käesolevat määrust.

4. MÕJU EELARVELE

Kavandatud määrus ei mõjuta ELi eelarvet.

⁴⁴ Komisjoni 23. oktoobri 2003. aasta otsus EÜ asutamislepingu artiklile 81 ja EMP lepingu artiklile 53 vastava menetluse kohta; kohtuasi COMP/C/38.170 – REIMS II uuesti teatamine (teatavaks tehtud numbri C(2003) 3892 all), (ELT L 56/76, 24.2.2004).

⁴⁵ ELT L 172/10, 30.6.2012.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuste kohta

(EMP-s kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,
võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust²,
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning
arvestades järgmist:

- (1) Tariifid, mida kohaldatakse väikeses mahus piiriüleseid postipakke ja muid postisaadetisi saatvate isikute, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate suhtes, on endiselt suhteliselt kõrged. See avaldab otsest negatiivset mõju neile, kes soovivad kasutada postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuseid, eriti e-kaubanduse raames.
- (2) Pädevustes, mis on antud riikide reguleerivatele asutustele seoses turuseire ja postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajate regulatiivse järelevalvega, esineb liikmesriikides suuri erinevusi. Seda on kinnitanud ühisaruanne³, mille koostasid Euroopa postiteenuseid reguleerivate asutuste töörühm ja Euroopa reguleerivate asutuste ühendatud amet, kes jõudsid järeldusele, et riikide reguleerivad asutused vajavad sekkumiseks asjakohaseid regulatiivseid volitusi ning et niisuguseid volitusi ei näi olevat rakendatud kõikides liikmesriikides. Need erinevused toovad piiriüleselt tegutsevate postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajate jaoks kaasa täiendava halduskoormuse ja õigusnormide täitmisega seotud kulud. Seepärast tähendavad need erinevused postipakkide kättetoimetamise teenuse piiriülese pakkumise jaoks takistavat asjaolu ja mõjutavad seega otseselt siseturu toimimist.
- (3) Postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuste turg on mitmekesine ja keerukas – erisugused teenuseosutajad pakuvad erisuguseid teenuseid ja hindu sõltuvalt lähetatavate saadetiste kaalust, suurusest ja formaadist ning sihtkohast, lisaväärtust pakkuvatest omadustest (nt jälgitavuslahendused), ning lähetatavate saadetiste arvust. See mitmekesisus raskendab postipakkide kättetoimetamise teenuste osutajate

¹ ELT C, , lk .

² ELT C, , lk .

³ BoR (15) 214/ERGP PL (15) 32.

võrdlemist nii kvaliteedi kui ka hinna mõttes. Lisaks ei ole väikeste mahtudega saatjad, nagu väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad ja üksikisikud sageli mitmesuguste pakutavate postipakkide kättetoimetamise teenuste olemasolust teadlikud.

- (4) Postipakkide kättetoimetamise piiriüleste teenuste taskukohasuse parandamiseks, eriti kõrvalistes või hõredalt asustatud piirkondades elavate kasutajate jaoks, tuleb muuta läbipaistvaks avalikud nimekirjad, milles on esitatud universaalteenuse osutajate pakutavate ning peamiselt väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate ning üksikisikute kasutatavate teatavate postipakkide piiriüleste kättetoimetamise teenuste tariifid. Avalike nimekirjade läbipaistvus on vajalik ka selleks, et käsitleda piiriüleste kättetoimetamisteenuste kõrgete tariifide probleemi ja vähendada vajaduse korral tariifide põhjendamatuid erinevusi postipakkide riigisisese ja piiriülese kättetoimetamise teenuste vahel.
- (5) Enamikus liikmesriikides on mitu teenuseosutajat, kes pakuvad postipakkide riigisisese kättetoimetamise teenuseid, samas kui vaid mõni neist teenuseosutajatest pakub ka postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuseid. Sellega seoses on tõhusa konkurentsi kindlustamiseks ja edendamiseks ning tarbijate kaitsmiseks hädavajalik tagada läbipaistev ja mittediskrimineeriv juurdepääs teenustele ja taristule, mis on vajalik postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuste osutamiseks.
- (6) Praegu reguleeritakse postiteenuseid Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 97/67/EÜ⁴. Selles direktiivis kehtestatakse ühiseeskirjad, millega reguleeritakse postiteenuste ja universaalse postiteenuse pakumist liidus. Selles keskendutakse peamiselt, kuid mitte ainult, riiklikele universaalteenustele ega käsitleta postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajate regulatiivset järelevalvet, postipakkide piiriülese kättetoimetamise teatavate teenuste tariifide ja lõpphindade läbipaistvust, postipakkide piiriülese kättetoimetamise teatavate teenuste taskukohasuse hindamist ega läbipaistvat ja mittediskrimineerivat juurdepääsu postipakkide piiriülese kättetoimetamise teatavatele teenustele ja/või taristule. Seega täiendatakse käesoleva määrusega postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenustega seoses direktiivis 97/67/EÜ sätestatud eeskirju.
- (7) Hinnanguliselt 80 % praegu e-kaubanduse raames lähetatavatest postisaadetistest kaalub alla kahe kilogrammi ja sageli töödeldakse neid kirjapostivoos. On oluline, et nende postisaadetiste suhtes kohaldataks käesolevat määrust, eeskätt tariifide läbipaistvuse ja nende taskukohasuse hindamise nõudeid.
- (8) Seepärast on oluline määratleda selgelt postipakkide kättetoimetamise teenused ja täpsustada, missuguseid postisaadetisi see mõiste hõlmab. See puudutab eriti postisaadetisi (v.a kirjasaadetised), mida nende kaalu tõttu kasutatakse tavaliselt toodete ja kaupade saatmiseks. Seepärast tuleks kooskõlas väljakujunenud tavaga hõlmata käesolevas määruses kuni 31,5 kg kaaluvad postisaadetised, sest raskemaid saadetisi ei saa keskmine isik üksinda ilma mehaaniliste abivahenditega käsitseda. Kooskõlas praeguse tava ja direktiiviga 97/67/EÜ tuleks postiteenuste ahela iga etapp, st kogumine, sorteerimine ja kättetoimetamine lugeda postipakkide kättetoimetamise teenusteks. Transport üksinda, mis ei toimu koos ühega neist etappidest, peaks jääma

⁴

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (EÜT L 1, 21.1.1998, lk 14–25).

väljapoole postipakkide kättetoimetamise teenuste ulatust, sest sellisel juhul võib eeldada, et nimetatud tegevus kuulub transpordisektoris.

- (9) Lõpphinnad põhinevad universaalteenuse osutajate vahelistel mitme- ja kahepoolsetel kokkulepetel ning nendega tagatakse, et sihtkoha universaalteenuse osutajale tasutakse lähtekoha universaalteenuse osutajale pakutava teenuse kulud. Lõpphinnad tuleks määrata nii, et need hõlmaksid nii kirjasaadetiste puhul kehtivaid lõppmakseid, mis on määratletud direktiivi 97/67/EÜ artikli 2 punktis 15, kui ka postipakkide puhul kehtivaid sissetuleva maaposti tariife.
- (10) On vajalik, et riikide reguleerivatel asutustel oleksid statistika eesmärgil olemas teadmised ja teave turul aktiivselt tegutsevate postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajate kohta. Selleks et piirata üksnes riigisisest või piirkondlikul turul aktiivselt tegutsevate väikeste postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajate halduskoormust, tuleks rakendada künnist, mille aluseks on teenuseosutaja heaks töötavate ja postipakkide kättetoimetamise teenuste osutamises osalevate isikute arv.
- (11) Teenuseosutaja tegevuskoht määratakse kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga. Kui teenuseosutajal on mitu tegevuskohta, on oluline kindlaks määrata, millisest tegevuskohast konkreetset asjaomast teenust osutatakse.
- (12) Riigi reguleerivale asutusele teabe esitamisel tuleks arvestada asjaoluga, et postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajad võivad juba olla esitanud samale riigi reguleerivale asutusele teatava teabe. Postipakkide kättetoimetamise teenused on olulised väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate ja üksikisikute jaoks ning neil peaks olema võimalik mitmesuguseid teenuseosutajaid kergesti võrrelda. Seepärast tuleks määrata sõnaselgelt teenused, mille tariifide kohta peaksid universaalteenuse osutajad andmed esitama. Komisjon peaks avaldama need tariifid asjakohasel veebisaidil ning koos aluseks olevate lõpphindade korrapärase konfidentsiaalse esitamisega peaksid riikide reguleerivad asutused hindama nende põhjal postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuste tariifide taskukohasust. Muud postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajad kui universaalteenuse osutajad võivad esitada oma riikide reguleerivale asutusele vabatahtlikult võrreldavas vormis samade saadetiste tariifid, tingimusel, et need saadetised toimetatakse adressaadi elukohta või ruumidesse.
- (13) Väikese mahu ja mõõtmete tõttu ei tohiks teatavate postisaadetiste suhtes kehtida kohustused, mis on ette nähtud seoses tariifide läbipaistvusega. Seega peaks kohustustega hõlmatud postisaadetiste laius olema vähemalt 20 mm.
- (14) Hinnates igal aastal tariifide taskukohasust, peaksid riikide reguleerivad asutused võtma aluseks objektiivsed kriteeriumid, nagu lähtekoha universaalteenuse osutajate ja sihtkoha universaalteenuse osutajate riigisisest tariifid ning lõpphindade tase. Neid ühiseid kriteeriume võib täiendada muude kriteeriumidega, mis on asjaomaste tariifide põhjendamise seisukohalt iseäranis olulised, nagu konkreetsed transpordi- või kohaletoimetamise kulud ning postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuse osutajate vahelised kahepoolsed pakimahud.
- (15) Ühtsed tariifid, mis kehtivad pakkide piiriülesel kättetoimetamisel kahte või enamasse liikmesriiki, võivad täita olulist rolli piirkondliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse kaitsmisel. Sellega seoses tuleks võtta arvesse, et e-kaubandus pakub hõredalt asustatud piirkondadele majanduselus osalemiseks uusi võimalusi. Seepärast tuleb võtta kõiki ühtseid tariife postipakkide kättetoimetamise teenuste taskukohasuse hindamisel täiel määral arvesse.

- (16) Postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuste riigisiseste ja piiriüleste tariifide olulisi erinevusi peaksid selgitama objektiivsed kriteeriumid, nagu transpordiga seotud lisakulud ja mõistlik kasumimarginaal. Postipakkide kättetoimetamise teenuseid pakkuvad universaalteenuse osutajad peaksid olema kohustatud esitama sellise selgituse viivitamatult.
- (17) Läbipaistvuse tagamiseks kogu liidus tuleks riigi reguleeriva asutuse analüüs esitada muude liikmesriikide reguleerivatele asutustele ja komisjonile. Riiklikud reguleerivad asutused ja komisjon peavad tagama konfidentsiaalsuse. Lisaks võib komisjon nõuda, et Euroopa postiteenuseid reguleerivate asutuste töörühm esitaks riikide andmete alusel kogu liitu hõlmava analüüsi.
- (18) Postipakkide kättetoimetamise teenuseid pakkuvad universaalteenuse osutajad võivad sõlmida lõpphindade kohta mitme- ja kahepoolseid kokkuleppeid ning luua oma pakiveovõrkude omavahelise ühendatuse hõlbustamiseks muid programme. Mittediskrimineerimise huvides antakse konkureerivatele postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajatele võrdne juurdepääs lõpphindadele, mida kohaldavad omavahel mitmepoolsete kokkulepete osalised. Mõnel juhul võib olla põhjendatud, et lõpphinnad, mida tasuvad kolmandatest isikutest pakiveoteenuse osutajad, on suuremad kui lõpphinnad, mida tasuvad niisuguste kokkulepete osalisteks olevad universaalteenuse osutajad. Nii võib see olla juhul, kui lõpphindade mitmepoolse kokkuleppe pooled suudavad tõendada, et kokkuleppe sõlmimise, toimimise ja haldamise kulu, määramata postiettevõtjatelt lähtuvate saadetiste vastuvõtmisest ja kohaletoimetamisest tingitud lisakulud ja muud sellised kulud ei ole hõlmatud lähtekoha kolmandatest isikutest teenuseosutajate tasutavates lõpphindades.
- (19) Tegelikuses ja operatiivsetel põhjustel on punkt, kus tuleks tagada juurdepääs, riigisisene vahetuspunkt, mis on sihtliikmesriigi universaalteenuse osutajate määratud kontor või hoone muude postisaadetiste kui kirjasaadetiste üleandmiseks.
- (20) Riikide reguleerivatel asutustel peaks olema võimalik võtta tõhusaid meetmeid käesoleva määruse sätete täitmise jälgimiseks ja tagamiseks ning sellega seoses kehtestada määruse rikkumise korral tõhusaid rahalisi või halduskaristusi.
- (21) Kuna postipakkide kättetoimetamise teenuste turud muutuvad kiiresti, peaks komisjon hindama ümber käesoleva määruse tõhususe ja tulemuslikkuse ning esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule korrapärase aruande. Aruandele peaks vajaduse korral olema lisatud läbivaatamise ettepanekud Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (22) Selleks et tagada ühtsed tingimused, mille alusel postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajad täidavad kohustust esitada riikide reguleerivatele asutustele teavet, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused teabe esitamise vormi kehtestamiseks. Neid volitusi tuleks rakendada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁵.
- (23) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse eeskätt Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid ning määrust tuleks kohaldada kooskõlas nende õiguste ja põhimõtetega.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13–18).

- (24) Käesoleva määruse raames kohaldatakse isikuandmete töötlemise suhtes Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/680⁶ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2016/679⁷.
- (25) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt kehtestada regulatiivse järelevalve parandamiseks vajalikud regulatiivsed põhimõtted ja eeskirjad, parandada hindade läbipaistvust ning näha postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuste jaoks ette teatavad põhimõtted, mis peaksid toetama konkurentsi, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on neid ulatuse ja toime tõttu parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

Reguleerimise ja mõisted

Artikkel 1 *Reguleerimise*

Käesolevas määruses kehtestatakse lisaks direktiivis 97/67/EÜ sätestatud eeskirjadele konkreetsed eeskirjad:

- (a) postipakkide kättetoimetamise teenustega seotud regulatiivse järelevalve kohta;
- (b) postipakkide piiriülese kättetoimetamise teatavate teenuste tariifide ja lõpphindade läbipaistvuse kohta ning teatavate piiriüleste tariifide taskukohasuse hindamise kohta;
- (c) läbipaistva ja mittediskrimineeriva juurdepääsu kohta postipakkide kättetoimetamise teatavatele teenustele ja/või taristule.

Artikkel 2 *Mõisted*

1. Käesoleva määruse kohaldamisel kehtivad direktiivi 97/67/EÜ artiklis 2 esitatud mõisted.
2. Lisaks lõikes 1 osutatud mõistetele kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - (a) „postipakkide kättetoimetamise teenused“ – teenused, mis hõlmavad postisaadetiste (v.a kirjasaadetised) kogumist, sorteerimist, transporti ja

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2008/977/JSK. (ELT L 119, 4.5.2016 lk 0089 – 0131).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (EMPs kohaldatav tekst) (ELT L 119, 4.5.2016 lk 1 – 88).

jaotamist; transporti üksinda ei käsitata postipakkide kättetoimetamise teenusena; selliste üle 31,5 kg kaaluvate saadetiste kättetoimetamist ei loeta postipaki kättetoimetamise teenuseks;

- (b) „postipakkide kättetoimetamise teenuste osutaja“ – ettevõtja, mis pakub üht või mitut postipaki kättetoimetamise teenust;
- (c) „lõpphinnad“ – lähtekoha universaalteenuse osutaja tehtavad maksed sihtkoha universaalteenuse osutajale postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuste kulude eest sihtliikmesriigis.

II PEATÜKK

Regulatiivne järelevalve

Artikkel 3

Teabe esitamine

1. Kõik postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajad esitavad oma asukohaliikmesriigi reguleerivale asutusele järgmise teabe:
 - (a) teenuseosutaja nimi, selle õiguslik staatus ja vorm, registreerimisnumber äri- või muus samalaadses registris, käibemaksukohustuslasena registreerimise number, registreeritud asukoht ja kontaktisik;
 - (b) teenuseosutaja pakutavate teenuste laad;
 - (c) teenuseosutaja üldised müügitingimused, sealhulgas kaebuste esitamise korra üksikasjalik kirjeldus.
2. Esimeses lõigus osutatud teabega seotud muudatuste korral teatavad postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajad 30 päeva jooksul sellest muudatusest riigi reguleerivale asutusele.
3. Iga kalendriaasta 31. märtsiks esitavad kõik postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajad oma asukohaliikmesriigi reguleerivale asutusele järgmise teabe:
 - (a) eelmise kalendriaasta postipakkide kättetoimetamise teenuste aastakäive teenuseosutaja asukohaliikmesriigis riigisiseste, sissetulevate ja väljaminevate piiriüleste postisaadetistega seotud pakiveoteenuste lõikes;
 - (b) teenuseosutaja heaks töötavate ja tema asukohaliikmesriigis postipakkide kättetoimetamise teenuste osutamises osalenud isikute arv eelmisel kalendriaastal;
 - (c) eelmisel kalendriaastal teenuseosutaja asukohaliikmesriigis kohaletoimetatud, kuni 31,5 kg kaaluvate postisaadetiste (v.a kirjasaadetised) arv riigisiseste, sissetulevate ja väljaminevate piiriüleste postisaadetiste lõikes.

4. Komisjon kehtestab rakendusaktidega käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teabe esitamise vormi. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artiklis 9 osutatud kontrollimenetlusele.
5. Riikide reguleerivad asutused võivad kehtestada lisaks lõigetes 1 ja 2 osutatud nõutavale teabele täiendavad teabenõuded, kui need on vajalikud, et tagada vastavus käesolevale määrusele.
6. Lõigetes 1 ja 2 esitatud kohustused ei kehti postipakkide kättetoimetamise teenuse osutaja suhtes, kellel on vähem kui 50 töötajat, v.a arvatud juhul, kui teenuseosutaja tegutseb mitmes liikmesriigis.

Artikkel 4 *Tariifide ja lõpphindade läbipaistvus*

1. Postipakkide kättetoimetamise teenuseid pakkuvad universaalteenuse osutajad esitavad asukohaliikmesriigi reguleerivale asutusele avaliku nimekirja, mis hõlmab lisas loetletud kategooriatesse kuuluvate postisaadetiste kättetoimetamise suhtes iga kalendriaasta 1. jaanuaril kohaldatavaid tariife. See teave esitatakse hiljemalt iga kalendriaasta 31. jaanuariks.
2. Riikide reguleerivad asutused esitavad viivitamata ja hiljemalt iga kalendriaasta 28. veebruariks komisjonile vastavalt lõikele 1 saadud tariifide avaliku nimekirja. Komisjon avaldab need asjakohasel veebisaidil hiljemalt iga kalendriaasta 30. aprilliks.
3. Postipakkide kättetoimetamise teenuseid pakkuvad universaalteenuse osutajad esitavad riigi reguleerivale asutusele lõpphinnad, mida kohaldatakse iga kalendriaasta 1. jaanuaril muudest liikmesriikidest lähetatud postisaadetiste suhtes. See teave esitatakse hiljemalt iga kalendriaasta 31. jaanuariks.
4. Riikide reguleerivad asutused esitavad vastavalt lõikele 3 saadud lõpphinnad komisjonile ja lähteliikmesriikide reguleerivatele asutustele hiljemalt iga kalendriaasta 28. veebruariks.

Artikkel 5 *Tariifide taskukohasuse hindamine*

1. Riigi reguleeriv asutus hindab vastavalt artikli 4 lõikele 1 saadud tariifide avalikesse nimekirjadesse kantud piiriüleste tariifide taskukohasust kolme kuu jooksul alates selle teabe laekumisest. Hindamisel võetakse arvesse eelkõige järgmisi elemente:
 - (a) võrreldavate postipakkide kättetoimetamise teenuste riigisisesed tariifid lähte- ja sihtliikmesriigis;
 - (b) vastavalt artikli 4 lõikele 3 saadud lõpphinnad;
 - (c) ühtsete tariifide igasugune kohaldamine kahes või enamas liikmesriigis.
2. Kui riigi reguleeriv asutus jõuab järeldusele, et lõikes 1 osutatud piiriülesed tariifid ei ole taskukohased, taotleb ta universaalteenuse osutajalt tariifide taseme kohta vajalikku lisateavet ja/või selgitust.
3. Universaalteenuse osutaja esitab riigi reguleerivale asutusele lõikes 2 osutatud teabe ja/või selgituse 15 tööpäeva jooksul alates taotluse laekumisest.

4. Riigi reguleeriv asutus esitab oma hinnangu, sealhulgas kogu teabe ja/või selgituse, mis on saadud vastavalt lõikele 3, komisjonile, muude liikmesriikide reguleerivatele asutustele ning riiklikele asutustele konkurentsioiguse rakendamise eest vastutava riigi reguleeriva asutuse liikmesriigis. Komisjonile esitatakse ka selle hinnangu mittekonfidentsiaalne versioon. See teave esitatakse hiljemalt iga kalendriaasta 31. märtsiks.
5. Komisjon avaldab hinnangu mittekonfidentsiaalse versiooni, mille riikide reguleerivad asutused esitavad vastavalt lõikele 4, asjakohasel veebisaidil hiljemalt iga aasta 30. aprilliks.

Artikkel 6

Läbipaistev ja mittediskrimineeriv piiriülene juurdepääsetavus

1. Kui postipakkide kättetoimetamise teenuseid pakkuvad universaalteenuse osutajad sõlmivad lõpphindade kohta mitmepoolseid kokkuleppeid, vastavad nad kõikidele põhjendatud taotlustele saada juurdepääs kõikidele võrgustiku osadele ja nendega seotud vahenditele ning asjakohastele teenuse- ja teabesüsteemidele, mis on vajalikud postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuste osutamiseks.
2. Punkt, kus juurdepääs tuleks tagada, on riigisisene vahetuspunkt sihtliikmesriigis.
3. Lõikes 1 osutatud universaalteenuse osutajad avaldavad standardpakkumise. Standardpakkumine sisaldab kõiki asjakohaseid tingimusi, sealhulgas hindu.
4. Standardpakkumine hõlmab kõiki komponente, mis on vajalikud lõikes 1 osutatud juurdepääsuks, sealhulgas kõiki tingimusi, millega piiratakse juurdepääs teenustele ja/või teenuste kasutamine, kui niisugused tingimused on kooskõlas liidu õigusega liikmesriigis lubatud.
5. Enne standardpakkumise avaldamist peab riigi reguleeriv asutus selle heaks kiitma. Riigi reguleeriv asutus võib vajaduse korral näha ette standardpakkumise muutmise, et tagada käesolevas määruses sätestatud kohustuste täitmine.
6. Lõikes 1 osutatud universaalteenuse osutajad teevad taotluse korral ja standardpakkumise alusel hiljemalt üks kuu pärast taotluse laekumist kättesaadavaks individuaalse pakkumise postipakkide kättetoimetamise teenuse osutajale, kes taotleb juurdepääsu selle lõike tähenduses. Universaalteenuse osutajad, kellele esitatakse juurdepääsutaotlus, ja juurdepääsu taotlevad teenuseosutajad peavad läbirääkimisi heas usus.
7. Kui lõikes 6 osutatud individuaalse pakkumise alusel ei jõuta kokkuleppele, võib juurdepääsu taotleb postipakkide kättetoimetamise teenuse osutaja esitada universaalteenuse osutaja tehtud individuaalse pakkumise riigi reguleerivale asutusele. Vajaduse korral muudab riigi reguleeriv asutus individuaalset pakkumist, et tagada käesolevas artiklis sätestatud kohustuste täitmine.
8. Juurdepääs tagatakse operatiivselt mõistliku aja jooksul, kuid mitte hiljem kui kolme kuu jooksul alates lepingu sõlmimisest.

III PEATÜKK

Rakendamine, läbivaatamine ja jõustumine

Artikkel 7
Karistused

Liikmesriigid kehtestavad normid käesoleva määruse sätete rikkumise korral kohaldatavate karistuste kohta ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile hiljemalt XX ja ning annavad viivitamata teada nende edaspidistest muudatustest.

Artikkel 8
Läbivaatamine

Hiljemalt XX/XX/2019 ja seejärel iga nelja aasta tagant esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele käesoleva määruse kohaldamist käsitleva hindamisaruande ja lisab sellele vajaduse korral ettepaneku määruse läbivaatamise kohta.

Komisjon hindab vähemalt järgmist:

- (a) kas postipakkide piiriülese kättetoimetamise teenuste taskukohasus on paranenud, sealhulgas kõrvalistes või hõredalt asustatud piirkondades elavate kasutajate jaoks;
- (b) millisel määral on postipakkide kättetoimetamise teenuseid pakkuvad universaalteenuse osutajad võimaldanud artiklis 6 osutatud läbipaistvat ja mittediskrimineerivat piiriülest juurdepääsu hulgiturule;
- (c) millisel määral on riikide reguleerivatel asutustel olnud raskusi käesoleva määruse kohaldamisega;
- (d) postipakkide kättetoimetamise teenuste ühtse turu lõpuleviimisega seotud muude algatuste edusammud.

Artikkel 9
Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab direktiivi 97/67/EÜ artikli 21 alusel loodud postidirektiivi komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 10
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja